

Снежана САВКИЋ

snezada@outlook.com

СМЕХОВНА МАЈЕУТИКА У
ПРОЗНОМ РУКОПИСУ САВРЕМЕНИХ
СРПСКИХ СПИСАТЕЉИЦА

Бремасони Мирјане Ђурђевић и
Мацо, да л' ме волиш Љубице Арсић¹

Институт за књижевност и
уметност, Београд

Апстракт: Мирјана Ђурђевић и Љубица Арсић савремене су српске списатељице које у свом прозном рукопису активно негују хуморно-пародијски дискурс, често заснован на симулакруму, „хронотопској негацији“, „пародијској мајеутици“, као и уметности телесног (у жанровском оквиру пародија–бурлеска–травестија). Тиме остварују смелу експерименталну језичку игру тако што деридијански „инаугуришу игру језика као продукцију нових смислова“, било са креативном тенденцијом или пак критичком оштрицом. Циљ овог рада јесте да се на примерима романа *Бремасони* М. Ђурђевић и збирке прича *Мацо, да л' ме волиш* Љ. Арсић укаже управо на неке од поменутих поетичких детерминанти које су релевантни чиниоци обликовања хуморног дискурса у њиховим прозним текстовима. Као један од свакако доминирајућих структуралних и идејно-поетичких чинилаца у том контексту биће разматрана идеја дијалога (или пак „бесмислених дијалога“) која се реализује у опозицији појмова мушко/женско, појачавајући ефекат комичког.

Кључне речи: пародија, смех, хумор, деконструкција, Бахтин, дијалог, опозиција мушко/женско, хронотопска негација

¹ Рад је настао у оквиру научног пројекта Института за књижевност и уметност из Београда, ОН178008, *Српска књижевност у европском културном простору*, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.